

QUO VADIS*

No fa pas gaire, en el marc d'una conferència celebrada a la **London School of Economics**, un eminent i experimentat responsable polític **criticava el desenvolupament d'un model municipal** que no conjuga amb els interessos col·lectius de les persones que viuen i treballen a la seva ciutat i que, davant el qual, *fins i tot poden arribar a sentir-se desorientades*.

En aquest sentit el conferenciant, després d'afirmar que *“un bon urbanisme és essencial quan un té al cap una visió de ciutat coherent, projectada cap al futur i centrada en les persones que hi viuen, és a dir, un urbanisme social”*, s'ocupava de la problemàtica que pateix el seu municipi en l'aspecte urbanístic amb frases com les que segueixen: *“...girem al voltant d'una idea d'urbanisme basat en molts casos tan sols en l'actuació física, que posa tota la confiança en la pedra i en la forma, en la imatge, però no pensa en el servei que ha de fer a les persones que hi viuen. [...] Amb fanals i placetes i prou no es fa una ciutat...”*, per, a continuació, defensar *“un nou urbanisme, un nou hàbitat convivencial que haurà de ser construït entre tots, participatiu, ningú no se n'haurà de sentir exclòs...Els processos de participació formaran part explícita del desenvolupament dels Plans i serà possible conèixer en cada moment la diferència entre allò que es va planificar i el que es va consolidant”*. Conclou, en definitiva, demanant al seu Ajuntament *un urbanisme que tingui en compte en primer lloc qui hi viu, a la ciutat, i què hi fa. Per tant una manera de fer ciutat centrada en les persones, i en les persones que ja hi ha a cada barri.”*

El ponent d'aquesta conferència celebrada a Londres, com s'ha dit, el passat 26 d'octubre, és ni més ni menys que el Sr. **Xavier Trias**, President del Grup Municipal de **Convergència i Unió** a l'Ajuntament de Barcelona i conseller de diversos governs de la Generalitat de Catalunya.¹

Uns mesos abans, concretament el 17 de juny, es presentava al **Parlament de Catalunya** una proposició no de llei per la qual s'instava al Govern de la Generalitat a donar compliment als acords relatius al sector de l'avellana². La dita proposició parlamentària acabava textualment demanant que *“s'estableixi una nova mesura agroambiental de protecció i manteniment del paisatge de l'avellaner”*, i la signava un altre experimentat ex-conseller: el Sr. **Felip Puig**, conjuntament amb els diputats **Xavier Ballabriga** i el reusenc **Carles Pellicer**, en representació del **Grup Parlamentari de Convergència i Unió**. De fet, i pel que sembla, el Sr. Pellicer continua pensant, tal i com va acabar en la seva intervenció al Parlament l'any 2000, que *“L'agricultura és vida i és cosa de tots”*.³

Amb aquest antecedents que s'acaben d'exposar, sembla xocant que el Sr. **Alcalde de Riudoms** i els seus regidors pertanyin al mateix partit polític que els diputats i regidors esmentats. Per la seva manera d'actuar i el seu estrany concepte de *creixement*, s'entén la por i la insistència en que no es *polititzi* la vida municipal: Potser tenen por que s'analitzi la seva actuació a la llum de les directrius del seu propi partit i, en conseqüència, se'ls demani ser mínimament congruents per part dels seus votants.

Per les seves **obres** (en tots els sentits de la paraula), és força evident la llunyania de l'Ajuntament de Riudoms, no només dels propis riudomencs, sinó del partit del que formen part.

La política de creixement que cega als nostres gestors municipals **aboca Riudoms a morir d'èxit**, tal i com es demostra constantment en altres municipis, que van pensar trobar en la urbanització depredadora del seu terme la solució a tots els seus problemes i una porta a la prosperitat. Que la cosa els ha sortit ben bé al contrari ho demostren cada dia exemples reals i propers.

El documental "**L'altre cara del somni**"⁴, una excel·lent visió de la **trampa urbanística** emès a **TV3** aquest gener, repassava el panorama desastrós de molts pobles de Barcelona que ja estan de tornada d'un viatge al qual els riudomencs ens veiem empesos. El regidor d'urbanisme de l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès –un ajuntament **amb majoria i alcaldia de CiU**–, admetia el fet comprovat que *aquest model de creixement és un peix que es mossega la cua, que l'allau de nous habitants mai, mai, es compensa amb els equipaments* i, fonamental, que **el poble/ajuntament s'havia plantat i, davant el desastre consumat, ja no volia créixer més.**

Una llàstima que entre l'equip de govern d'avui no hi hagi la mateixa valentia per evitar un futur **Riudoms del Vallès**. Encara hi som a temps però, pel que sembla, enlloc d'ocupar el just contrapès que correspon a un govern local, l'Ajuntament de Riudoms no té les ganes ni el coratge per posar els seus vells, i nous, amics immobiliaris el fre necessari per **conservar el poble**.

Està molt bé que perdin nits i dies de treballs fent un poble modèlic pels que hi vinguin a viure els propers trenta anys. Però, han pensat mai, des de l'Ajuntament, **facilitar la vida als que ja hi vivim?** Vull dir, és clar, més enllà de regalar vanos i organitzar tot tipus de concerts i demés varietats acolorides.

Que al Sr. Alcalde i als seus regidors els vingui salivera pensant amb les llangonisses amb què lligaran els gossos, mentre fan somniar truites als riudomencs a raó de dur el sopar, és tan legítim com que els promotors vulguin *ferrar-se*. Però llavors, vist l'amor pel totxo, el que haurien de fer és **plegar de l'Ajuntament i muntar-se ells una promotora immobiliària**. Privada, naturalment i com ha de ser.

Al Sr. Alcalde i als seus regidors **els destorba Riudoms per ser de poble**: els destorben les places, els abeuradors, les fonts, les cases del nucli antic, les entitats amb inquietuds i independents, les publicacions amb tradició i sense lligams, el Casal, les Monges, els arbres de Sant Antoni, els corralons, els horts, els masos, la terra... Volen un poble **nou de trinca**. I si fos per ells i es pogués fer, ja haurien anat a l'IKEA a comprar-se'n un de nou.

Desconec per quin estrany motiu, el Sr. Alcalde i els seus regidors els fastigueja tant l'opinió dels riudomencs que no els bufen les orelles. Ignoren i menyspreen persones i entitats que volen un altre Riudoms, respectuós amb les seves arrels, orgullós del seu llegat, millor i més gran de veritat. Un poble

que creixi en convivència i en teixit social, un poble gran en respecte, en el que encara ens hi reconeguem.

Però si els riudomencs que no pensen com ells, tant dolents com la Generalitat quan no els dóna la raó, són mala gent que no s'estima el poble, potser almenys que fessin cas dels seus companys de partit i dels sobrats exemples als quals s'ha fet esment.

Tant el Sr. Alcalde, com els cadells polítics que alleta en les seves ambicions de poder, **es passen qualsevol opinió i criteri que no els doni la raó per l'arc del seu triomf.** Com pot veure fàcilment l'amable lector i sofert riudomenc.

Tan fàcil com, llegint el títol d'aquest article, pot imaginar-se un **Peter Ustinov** amb el color i la veu nasal del *Technicolor*, tocant la lira mentre crema Roma, tot cantant: "*oh llama dorada, oh crepúsculo infernal...*".⁵

Salvador Mestre Gispert

---

* Publicat a **L'Om.Revista de Riudoms** (núm. 422, febrer de 2006)

¹ La conferència es pot consultar íntegrament a <http://www.convergencia.org/media/6417.pdf>: *Barcelona 2007. New values-new vision* (Xavier Trias i Vidal de Llobatera)

² Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya de 27 de juny de 2005. Núm. 203.

³ Diari de Sessions del Parlament de Catalunya, C-37. 18 de maig de 2000.

⁴ <http://www.tvcatalunya.com/p30minuts/30Seccio.jsp>

⁵ Metro-Goldwyn-Mayer, 1951.